

JONGLEERAUSKERHO PANSIO 2025

Raportti

Kaj-Mikael Schütt / Kai Kuutamo

Vuoden 2025 jongleerauskerho oli ennen kaikkea kirjavan ihmisryhmän tavoittava hanke. Kerhon aktiivisiin kävijöihin kuului lapsia, teini-ikäisiä, perheenäitejä, mielenterveys-/päihdekuntoutujia, syrjäytyneitä aikuisia, maahanmuuttajia ja lasten tukihenkilöitä.

PALAUTTEITA

"Hyvää päivää! Kiitos paljon upeista tunteistanne. Tyttärelleni jäi erittäin hyvä vaikutelma, ja hän nautti harjoituksista kanssanne todella paljon. Minulla olisi yksi kysymys: onko teillä suunnitteilla harjoituksia myös ensi vuonna?"

- Oleksandr (17-vuotiaan Margaritan isä, kotimaa Ukraina)

"Hei, kerho oli todella hauska. Poikani oppi paljon, vaikka hänellä on ADHD. Toivon kerhon jatkavan. Kiitos Kai."

- Elif (10-vuotiaan Arelin äiti, kotimaa Turkki)

"No minulle tämä kerho on ollut todella Voimaanuttavaa ja tässä kohtaa elämää tärkeää että voi liittyä ihmisiin positiivisen tekemisen kautta. Et on vaikeaa ymmärtää miksi toiminta ei voisi jatkua. Sekä kaverille joka on nyt ihan intsuna että hän oppisi oikeesti jönglööraamaan. Ehdottomasti tämä kerho jatkuu."

- Karim Khalef (55-vuotias entinen koditon, kotimaa Suomi)

KÄYTÄNTÖ

Ajankohta tuntui olevan hyvä, sillä suurimman osan aikaa keskiviikko 18.00-19.30 sopi kaikille oikein hyvin. Nuoremmilla lapsilla aika voisi toki olla aikaisemmin, mutta ajankohta valittiin alunperin Pansion koulun liikuntasalin vapaiden vuorojen puitteissa. Korvaavia kerhokertoja pidettiin lauantaisin, jos minulle ilmaantui keskiviikkoiltaan esiintymistöitä.

Liikuntasali palveli toimintaa paremmin kuin hyvin. Tilaa oli yllin kyllin kaikille, ja valaistus oli erinomaisen hyvä. Tila oli talvellakin erittäin lämmin. Vessat olivat lähellä ja pukuhuoneessa tilaa. Ulko-ovi oli aina lukossa, mutta oven pielessä ulkona oli ovikello. Ongelmia ei tilan kanssa ollut. Kahtena kertana sähkölukko ei toiminut väärinkäsityksen takia. Tällöin pidimme elokuussa tunnin ulkosalla sään suosiessa, ja syysloman aikaan pääsimme evakkoon viereiselle SportBalance-kuntosalille hyvin

lyhyellä varoitusajalla.

Yhteistyö Cafe Mikaelin kanssa toimi saumattomasti. Jokakertaiset välipalat hain samana päivänä tuoreena joko Hövelistä tai Cafe Mikaelin henkilökunta toimitti ne kotiovelle. Välipaloina oli mm. itse tehtyjä sämplyitä, piirasta, pitsapaloja, pasteijoita, välipalapatukoita ja aina myös jokin hedelmä. Erityisruokavaliot otettiin huomioon, kunhan osanottajat niistä kertoivat ensin.

Kevään ja syksyn päätöskerroilla nautimme aina kakkua ja muuta juhlallista Cafe Mikaelin tiloissa. Samalla teimme yhdessä kaikille halukkaille kerholaisille omat jongleerauspalloja kotiin vietäväksi, jotta harjoittelu voisi jatkua läpi kesän ja myös joulun jälkeen. Joulukuun viimeisellä kerralla kaikki saivat myös esittää oppimansa parhaat lempitemput.

KÄVIJÄKUNTA

Suurin osa vakioikäijöistä olivat asukkaita Pansio-Pernon alueelta. Kauimmaisista kävijät tulivat Portsasta ja Haritusta. Ikäjakautuma koko vuoden aikana oli 9-56 vuoden välillä.

Vakioikäijät:

9-12v – 8 (Arel, Sare, Muhannad, Hanna-Sofia, Ilin, Nooa, Solin, Henrik, Anna)

12-20v - 4 (Kasimir, Tymofii, Margarita, Samu)

20-30v - 1 (Tiina)

30-40v - 1 (Jenny)

40-50v - 3 (Jari, Timo)

50-60v – 2 (Karim, Mikko)

Yhteensä 19 henkeä

Lisäksi satunnaisia ei-ilmoittautuneita kävijöitä oli vuoden aikana noin 20. Kaikki satunnaiset kokeilijat olivat ikäryhmään 9-12v kuuluvia. Jotkut kävivät kerran ja jotkut useamman kerran, mutta ilmoittautumista ei koskaan hoidettu vanhempien puolesta, vaikka annoin heille aina ohjeet kotiin kerrottaviksi ja lentolehtiset mukaan.

Vaikka ilmoittautuneet olivat pääosin hyvin sitoutuneita, oli heitä paikalla kuitenkin samaan aikaan vain 2-8. Osa vakioikäijöistä kävi vain syksyn tai kevään kerhossa. Tuntien lämmittelyt ja leikit sopeutettiin aina tilanteen mukaan ikäryhmälle sopiviksi. Jos paikalla oli vain pieni osa ryhmää, saivat he silloin enemmän tarkempaa opetusta ja enemmän huomiota opettajalta.

Kävijäkunta oli todella monipuolinen ja erityinen. Ukrainalaisia, Turkista tulleita, sairaseläkkeellä olevia, lapsia, nuoria, perheenäitejä, päihdekuntoutujia,

kuusikymppisiä... Kerholaisten satunnaisuus asetti omat haasteensa opetukseen, mutta tulimme toimeen erinomaisen hyvin. Tuntui, että kaikilla oli jotain opittavaa myös toisiltaan. Myös minulla kerholaisilta.

Mukavan tekemisen äärellä iloisessa ilmapiirissä eivät ikäerot tai kielimuurit haitanneet. Jokainen toi aina tullessaan oman erityisen lisänsä ryhmädynamiikkaan, ja koska ensisijaisena arvona kerhossa oli avoimuus kaikille, ei ketään koskaan käännytetty pois vaikka oman paikan löytäminen ryhmässä tai kerhon toiminnan ymmärtäminen olisikin ottanut vähän aikaa.

Joitain sai neuvoa itse opetuksen lisäksi ikään katsomatta mm. kerhon välineiden kohtelussa, ruuminosien suomenkielisissä nimissä, varpaiden pesussa, housujen ylösvedossa ja ruokailukäyttäymisessä. Ilon ja huumorin kautta.